HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

פסולה. דלא שלטא בה עינא למעבד מכ׳ אמה וליכא פרסומי ניסא: **כסוכה וכמבוי.** דתנן בהו בהדיא בעירובין [ב] ומסכת סוכה [ג] דפסילי: **מלוה להניחה.** בחלר או ברה״ר בטפח הסמוך לפתח שאם ירחיקנו להלן מן הפתח אינו ניכר שבעה״ב הניחו שם: **מימין.** בכניסתו לבימין: **מזוזה.** קי״ל דבימין דכתיב [ד] ביתך דרך ביאתך וכי עקר אינש כרעיה דימינא עקר בריסא [ה]: **נהרלוה.** למנות: **במה שפך.** בידו שפך בה ולא ברגלו: **נוי סוכה.** פירות שתולין בה לנוי: **מריח דאברהם.** לשון תמיה הוא: **פלי.** סוכה דתניא בברייתא בהדיא כדמפרש ואזיל: **בדלא חניא.** נר חנוכה דמימרא דרב אסי הוא ואינו ברייתא: **ועטרה בקרמים.** פארה ביריעות של צבעים שקורין אוברי״ץ: **הפנה עליהן.** במס׳ בילה (דף ג:) אוקימנא באומר איני בודל מהן כל בין השמשות של קידוש יו״ט לראשון דלא חל עלייהו קדושה כלל אבל תנאי אחר אינו מועיל: **אבוהון דכולהו.** שילמדו כולן ממנו: **דס.** כיסוי הדס דנפקא לן מקרא ושפך וכסה ומפרש בה טעמא שלא יהיו מלות בזויות עליו: **מגר לגר.** דחנוכה כדמפרש טעמא לקמיה: **מפירין.** להטיל ציצית מטלית ישן לטלית חדש. ובמנחות [ו] מפרש טעמא דמאן דאסר: **הלר׳ רר״ש.** דאמר דבר שאין מתכוין מותר ואע״ג דקעביד מריח והוי תולדה דחורש או בונה. ומשום דהילכתא כרב באיסורי [ז] בכוליה הש״ס בר מהני תלת נקטיהו גבי הדדי: **לו מילי דמר.** רבה בר נחמני: **לעשות חריץ** גרסינן: **טעמא דרב.** מגר לגר משום ביזוי מצוה שמדליק קיסם שאינו מן המצוה מגר של מצוה וממנו מדליק השאר: **אלחוטי.** דמיחזי כמאן דשקיל נהורא ושותב קצת מלחלוחית שמנו: **משרגא לשרגא.** מביא נר אצל נר ושתיהן של מצוה ולא בקיסם:

נר [א] של חנוכה שהניחה למעלה מכ׳ אמה פסולה כסוכה וכמבוי: ואמר [ב] רב כהנא דרש רב נתן בר מניומי משמיה דרב תנחום מאי דכתיב [1] והבור רק אין בו מים ממשמע שנא׳ והבור רק איני יודע שאין בו מים אלא מה ת״ל אין בו מים מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו: אמר רבה [2] נר חנוכה מצוה להניחה בטפח הסמוכה לפתח והיכא מנח ליה רב אחא בריה דרבא אמר מימין רב [3] שמואל מדפתי אמר משמאל והילכתא [4] משמאל כדי שתהא נר חנוכה משמאל ומזוזה מימין: אמר רב יהודה אמר רב אסי (אמר [ג] רב) [5] אסור להרצות מעות בנגד נר חנוכה כי אמריתה קמיה דשמואל אמר לי וכי נר קדושה יש בה מתקיף לה רב יוסף וכי דם קדושה יש בו [6] דתניא [7] ושפך וכסה במה ששפך יכסה שלא יכסנו ברגל שלא יהו מצות בזויות עליו ה״נ שלא יהו מצות בזויות עליו: בעו מיניה מרבי יהושע בן לוי מהו להסתפק מנויי סוכה כל שבעה א״ל הרי אמרו אסור להרצות מעות בנגד נר חנוכה אמר רב יוסף [8] מריה דאברהם תלי תניא בדלא תניא סוכה תניא חנוכה לא תניא [9] דתניא [10] סככה כהלכתה ועיטרה בקרמים ובסדינין המצויירין ותלה בה אגוזים אפרסקין שקדים ורמונים ופרכילי ענבים ועטרות של שבלים יינות (של) שמנים וסלתות אסור להסתפק מהן עד מוצאי יום טוב האחרון של חג ואם התנה עליהן הכל לפי תנאו אלא אמר רב יוסף [11] אבוהון דכולהו דם: [12] איתמר רב אמר אין מדליקין מנר לנר ושמואל אמר מדליקין רב אמר אין מתירין ציצית מבגד לבגד ושמואל אמר [13] מתירין מבגד לבגד רב אמר אין הלכה כרבי שמעון בגרירה ושמואל אמר [14] הלכה כרבי שמעון בגרירה [15] אמר אביי כל מילי דמר עביד כרב לבר מהני תלת דעביד כשמואל מדליקין מנר לנר ומתירין מבגד לבגד והלכה כרבי שמעון בגרירה [16] דתניא רבי שמעון אומר גורר אדם מטה כסא וספסל ובלבד שלא יתכוין לעשות חריץ יתיב ההוא מרבנן קמיה דרב אדא בר אהבה ויתיב וקאמר טעמא דרב משום ביזוי מצוה אמר להו לא תציתיו ליה טעמיה דרב משום דקא מכחיש מצוה מאי בינייהו איכא בינייהו דקא מדליק משרגא לשרגא מ״ד משום ביזוי מצוה משרגא לשרגא מדליק מ״ד משום אכחושי מצוה משרגא לשרגא נמי אסור מתיב רב אויא [א] [17] סלע של מעשר למלותה [ב] והשיב ר״ת דבין נויי סוכה ובין עני סוכה היתירים על הכשר סוכה לא אסירי אלא משום ביזוי או משום הואיל והוקצה למצותו ולא אסירי מקרא אלא דווקא כדי הכשר סוכה והמקשה דפריך בגילה (דף ל:) מנויי סוכה לעני שיש חילוק בין יותר מכדי הכשר סוכה לכדי הכשר סוכה ומשני באומר איני בודל מהם כל בה״ש דלא חיילא קדושה עליהן על כרחו דבר תורה כל שבעה ולא מהני תנאה והא דקאמר התם ואם התנה עליהן הכל לפי תנאו ופריך למימרא דמהני בה תנאה כו׳ ומשני סיפא אתאן לסוכה דעלמא ובתר הכי פריך וסוכה המג לא מהני בה תנאה והתניא סככה כו׳ לא בעי לשנויי הכל לפי תנאו על יתרות מכדי הכשר סוכה דהכל לפי תנאו משמע בכל הסוכה: **אבוהון** דכולהו דם. הא דלא קאמר אבוהון דכולהו עני סוכה דנפקי מקרא [ד] כדאמר בריש המביא בגילה (דף ל: וש״ס) אומר ר״י דמשום דמעני סוכה לא הוה ילפינן [18] דשאני סוכה דבמסתפק מהן [ב] איכא ביטול מצוה אבל [19] בנויי סוכה ובהרצאת מעות לאור נר חנוכה ליכא ביטול מצוה [20]: **רב אמר אין מתירין מבגד לבגד.** לא מבעיא אי חוצה עליה הוא דאסור אלא אפילו חוצה גברא הוא נמי אסור כדאשכחן במזוזה דנעגם אותו שנעלה בנבא מגיעה בסוף פרק השואל (דף קב.) אף על גב דחוצה הדר היא ושמואל אמר מתירין [21] אע״ג דשמואל גופי׳ סבר [22] דחוצה עליה היא אפ״ה מתירין כיון שעושהו לצורך בגד אחר [23] וגבי מזוזה שנעגם שמא לא היה בדעתו להניח בבית אחר אע״ג מזוזה שאני שעשויה להניל מן המזיקין ואע״ג דלכ״ע אין מתירין אלא להניח בבגד אחר אין קשה מה שנהגו להתיר ציצית מטליתות של מתיס דדווקא בטלית של אי אי שהוא בר חיובא אין מתירין: **כל מילי דמר עביד כרב.** קושיא דפ״ק דכתובות (ד׳ ו) אם כתובה: **וכי**

נר חנוכה שהניחה למעלה מכ׳ אמה פסולה כסוכה וכמבוי. וא״ת [א] הוה ליה למימר ימעטו כמו גבי מבוי דאמר התם מבוי דרבנן תני תקנתא ואיכא למימר דנקט פסולה משום דבעי למימר כסוכה שהיא מן התורה אי נמי לא רצה להאריך יכבנה וימעטנה ויחזור וילקינ׳ דלמעטה ולהניחה כמו שהיא דולקת אי אפשר [ב] כדמוכח לקמן [ג] : **אסור להסתפק מהן עד מוצאי יו״ט האחרון.** והא דשרי אתרוג ביו״ט האחרון טפי מסוכה מפרש בפרק לולב וערבה (סוכה מו:) משום דסוכה בספק שביעי ספק שמיני יתובי יתבינן ואי מתרמי ליה סעודה בין השמשות אכיל ליה התם והואיל ואיתקי בין השמשות איתקי כוליה יומא של ספק ח׳ וט׳ אבל אתרוג אינו ניטל בספק ז׳ וח׳ [ד] ולא איתסר בספק שמיני [ה] אלא משום דאיתקי בין השמשות של ז׳ ואע״פ דבין השמשות של ח׳ נמי אסור משום שהוא ספק יום הואיל ולא אסור אלא משום ספק יום וספק לילה לא איתקי בכך כולי יומא מידי דהוה אבילה שנולדה בזה דמותרת בזה אע״פ דבין השמשות אסור משום ספק יום וספק לילה [ד] : **סוכה תניא.** משמע דטעמא דנויי סוכה משום ביזוי מצוה וקשה לר״י בפרק כירה (לקמן דף מה. וש״ס) משמע דטעמא משום מיגו דאיתקי למצותה ומיהו לרבינו תם דגרס דבמשום דאיתקי למצותה לא הוה אסרינן [ה] בחולו של מועד דלא שייך מוקצה אלא (בנפל) בשבת ובי״טו [ו] ומשום ביזוי מצוה לא הוה אסרינן להו היכא דנפלו אבל השתא דאמרי׳ דאיתקי וביזוי מצוה אסרינן אפילו נפלו ואפי׳ בחול״מ א) וקשה לר״י כיון דנויי סוכה אסורין משום ביזוי א״כ מאי פריך בגילה בפ׳ המביא (דף ל: וש״ס) מנויי סוכה אעני סוכה דקאמר וסוכת המג לא מהני בה תנאה והתני׳ סככה כהלכתה כו׳ ומאי קושיא דילמא עני סוכה לא מהני בה תנאה דמקרא נפקא כדדרש התם מגיין לעני סוכה שאסורין כל שבעה ת״ל חג הסוכות ז׳ ימים וגו׳ ודרשה גמורה היא כדמוכח בפ״ק דסוכה (דף ט. וש״ס) דב״ש פסלי מהאי קרא סוכה ישנה וב״ה מכשירין דהכא מיבעי ליה לעני סוכה שאסורין כל שבעה אבל נויי סוכה לא אסירי אלא משום ביזוי מהני בהו תנאה ועוד בפרק כירה (לקמן דף מה.) משמע בהדיא [ז] דעני סוכה לא אסור אלא משום דאיתקי׳ אי

נר א של חנוכה שהניחה למעלה מכ׳ אמה פסולה כסוכה וכמבוי: ואמר [ב] רב כהנא דרש רב נתן בר מניומי משמיה דרב תנחום מאי דכתיב [1] והבור רק אין בו מים ממשמע שנא׳ והבור רק איני יודע שאין בו מים אלא מה ת״ל אין בו מים מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו: אמר רבה [2] נר חנוכה מצוה להניחה בטפח הסמוכה לפתח והיכא מנח ליה רב אחא בריה דרבא אמר מימין רב [3] שמואל מדפתי אמר משמאל והילכתא [4] משמאל כדי שתהא נר חנוכה משמאל ומזוזה מימין: אמר רב יהודה אמר רב אסי (אמר [ג] רב) [5] אסור להרצות מעות בנגד נר חנוכה כי אמריתה קמיה דשמואל אמר לי וכי נר קדושה יש בה מתקיף לה רב יוסף וכי דם קדושה יש בו [6] דתניא [7] ושפך וכסה במה ששפך יכסה שלא יכסנו ברגל שלא יהו מצות בזויות עליו ה״נ שלא יהו מצות בזויות עליו: בעו מיניה מרבי יהושע בן לוי מהו להסתפק מנויי סוכה כל שבעה א״ל הרי אמרו אסור להרצות מעות בנגד נר חנוכה אמר רב יוסף [8] מריה דאברהם תלי תניא בדלא תניא סוכה תניא חנוכה לא תניא [9] דתניא [10] סככה כהלכתה ועיטרה בקרמים ובסדינין המצויירין ותלה בה אגוזים אפרסקין שקדים ורמונים ופרכילי ענבים ועטרות של שבלים יינות (של) שמנים וסלתות אסור להסתפק מהן עד מוצאי יום טוב האחרון של חג ואם התנה עליהן הכל לפי תנאו אלא אמר רב יוסף [11] אבוהון דכולהו דם: [12] איתמר רב אמר אין מדליקין מנר לנר ושמואל אמר מדליקין רב אמר אין מתירין ציצית מבגד לבגד ושמואל אמר [13] מתירין מבגד לבגד רב אמר אין הלכה כרבי שמעון בגרירה ושמואל אמר [14] הלכה כרבי שמעון בגרירה [15] אמר אביי כל מילי דמר עביד כרב לבר מהני תלת דעביד כשמואל מדליקין מנר לנר ומתירין מבגד לבגד והלכה כרבי שמעון בגרירה [16] דתניא רבי שמעון אומר גורר אדם מטה כסא וספסל ובלבד שלא יתכוין לעשות חריץ יתיב ההוא מרבנן קמיה דרב אדא בר אהבה ויתיב וקאמר טעמא דרב משום ביזוי מצוה אמר להו לא תציתיו ליה טעמיה דרב משום דקא מכחיש מצוה מאי בינייהו איכא בינייהו דקא מדליק משרגא לשרגא מ״ד משום ביזוי מצוה משרגא לשרגא מדליק מ״ד משום אכחושי מצוה משרגא לשרגא נמי אסור מתיב רב אויא [א] [17] סלע של מעשר

מסורת הש״ס

א) מגיגה ג., ב) [בשלמות פ׳ ויצלם סל׳ כו איתא ימרי׳], ג) [בהכ״ש ליתא ד״ה בדלא תניא], מגלת רס״ג ד״ה בדלא תניא], ד) מולין פז., ה) [עירובין עה:] כתובות ב. ב״ב קלד:, ו) לקמן מה. בילה ל: סוכה י. [תוספת׳ סוכה פ״ג], ז) מנחות מא:, ח) שם לקמן מ. פסחים קא., ט) לקמן כט: מו: [פסחים קא.] בילה כב: [מנחות מא:] [בתוספתא בילה פ״ב], י) [בתוספתא דמעשר שני רפ״ב], כ) [דף ב.], ל) [דף ב.], מ) [דבריס ן], נ) [יומא יא:], ס) [דף מא: ע״ש רש״י ד״ה דילמא], ע) [בכורות מט:], פ) [וער׳ תוס׳ עירובין ב. ד״ה סוכה ותוס׳ סוכה ב. ד״ה דאמרי׳ דאוריי״תא], צ) ר״ל לא איתסר בס״ש של מ׳ וט׳ אלא משום דאתקי׳ בס״ש של ז׳ וח׳ ור״ל גורם ולא איתסר בשמיני משום דאתקי׳ כו׳ דבה״ש של ז׳ נמי אסור, ק) מולין ל״ל דעיי״, ר) [מנחות מא.],

הגהות הב״ח

(א) תוס׳ ד״ה אסור וכו׳ ולא איתסר בספק שביעי ושמיני אלא וכו׳ של ז׳ וח׳ ואע״ג דבין השמשות של מ׳ וט׳ נמי אסור:

גליון הש״ם

גמרא אמר אביי כל מילי דמר. עיין לקמן דף מו ע״ב תוספות ד״ה דנפקא ובעירובין דף לג ע״ב תוספות ד״ה לא מימא:

הגהות הגר״א

[א] גמ׳ (סלע של) תמ״מ:

לעזי רש״י

אוברי״ץ. בדים מקושטים בעבודות צבעוניות.

מוסף רש״י

שהניחה למעלה מעשרים אמה. לא חזו לה לאינשי ולא מפרסם ניסא ואינו לפרסומי ניסא בעינן (ב״ק סב:). **מאי דכתיב והבור רק.** משום דרב תנחום אמרה נקט לה כהא דגמי שמעתתא דרב תנחום (חגיגה ג. עיי״ש). **אבל נחשים ועקרבים יש בו.** לא היה רק אלא ממיש (שם). **מריה דאברהם.** רבה״ע (רשב״ם ב״ב קלד:). **סככה כהלכתה.** לסוכה (לקמן מה.). **ועיטרה.** יפה (ביצה ל:). **בקרמים.** כגון בגדי צבעונים שקורין אוברייט״א (לקמן שם וביצה שם וסוכה י:). **ובסדינין המצויירין.** לבנים של פשתן (ביצה שם) שלומן בעלות כגון מעשה רוקם או מעשה אורג שקורין גליגאנ״ס (סוכה שם). **אפרסקין.** פירסק״י בלע״ז (לקמן שם). **יינות שמנים וסלתות.** ניתנין בכוסות של זכוכית לנוי (שם ושם).

רבינו חננאל

ואסיקנא נר חנוכה למעלה מעשרים אמה פסולה כמבוי וכסוכה, ומצוה להניחה מבחוץ בתוך י׳ טפחים, בטפח הסמוך לפתח בצד שמאל, כדי שתהא מזוזה מימין ונר חנוכה משמאל, דרך ביאתו לביתו. **ואסור להרצות מעות** כנגד נר של חנוכה שלא יהו מצות בזויות עליו, כמו הדם דאמר רחמנא ושפך וכסה שלא יכסנו ברגל וכו׳, וכן סככה כהלכתה כו׳, אמר רב יוסף אבוהון דכולהו דם, פי׳ כל המצות מן הדם לומדות שלא יהו מצוות בזויות עליו. **תניא** בכ״ה בכסליו חנוכה תמניא ימי דלא למספד, שכשנכנסו גרים להיכל טיהאו כל שמן שבמקדש וכשגברו כו׳. **אתמר רב** אמר אין מתירין ציצית מבגד לבגד, כלומר מזו הטלית ומטילין לטלית אחרת וכו׳. אין מדליקין מנר של חנוכה נר אחר, ואין הלכה כרבי שמעון בגרירה. **רבה** בר נחמני לעולם היה עושה כרב בר מהני תלת דעביד כשמואל דהוה שרי להתיר ציצית מבגד לבגד, ולהדליק מנר של חנוכה נר אחר של חנוכה, והילכתא כר״ש דאמר גורר אדם מיטה כסא וספסל, ובלבד שלא יתכוין לעשות חריץ.

עין משפט נר מצוה

כב א מיי׳ פ״ד מהל׳ מעטה סל׳ ז סמג עשין ה טוש״ע א״ח סי׳ תרעא סעיף ו:

כג ב ג מיי׳ שם טוש״ע שם סעיף ז:

בד ד מיי׳ שם הל׳ ו סמג שם טוש״ע א״ח סי׳ תרעג סעיף א:

בה ה מיי׳ פ״ו מהל׳ סוכה הל׳ טז סמג עשין מג טוש״ע א״ח סימן תכלא סעיף ב:

בו ו טוש״ע א״ח סימן תרעז סעיף ד:

בז ז מיי׳ פ״ד מהלכות סוכה הלכ׳ ט סמג עשין ה טוש״ע א״ח סי׳ תרעד סעיף א:

בח ח מיי׳ פ״א מהל׳ ציצית הל׳ יג סמג עשין כו טוש״ע א״ח סי׳ טו סעיף א:

בט ט מיי׳ פ״א מהל׳ שבת הלכה ה סמג לאוין סה טוש״ע א״ח סי׳ שלו סעיף א:

תורה אור השלם

1 וְיִקָּחֵהוּ וַיַּשְׁלִכוּ אֹתוֹ הַבֹּרָה וְהַבּוֹר רֵק אֵין בּוֹ מָיִם: בראשית לז כד

2 וְאִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם אֲשֶׁר יָצוּד צַיִד חַיָּה אוֹ עוֹף אֲשֶׁר יֵאָכֵל וְשָׁפַךְ אֶת דָּמוֹ וְכִסָּהוּ בֶּעָפָר: ויקרא יז יג

תוס׳ ישנים

א) אי נמי [ז] טעמא דהוקלה למצותו נ״מ דאסורי אפי׳ ביו״ט האחרון [ח] משום דאתקי׳ בס״ש דלטעמא דביחוד ליכא א״נ הכל אחד אתקי׳ למצותו משום ביזוי מצוה [ט] :

ב) פי׳ ר״ת נראה דמוק דלא ה״ל למימר באומר איני בודל כו׳ אלא בהדיא התם בהכשר סוכה ומיהו נראה דאשכחינן לענוי באומר איני בודל דתנאי אחר לא מהני בהו משום ביזוי מצוה אבל בכשהא אומר איני בודל לא חיל עלייהו קדושה כלל וליכא ביזוי:

מוספ תוספות

א. [הא] (ד)נר חנוכה הוי דרבנן. תוס׳ עירובין כ. ד״ה סוכה. ב. לא קיים המצוה. תוס׳ הרא״ש. ג. למאן דאמר הדלקה עושה מצוה. תוס׳ סוכה כ. ד״ה דאמריי״תא. [ו]אפי׳ למ״ד הנחה עושה מצוה צריך לכבותה ולהדליקה שלא יאמר הרואה לצרכו הוא דאדלקה, כדאמרי׳ (התם) גבי הדליקה מבפנים והניחה מבחוץ. תוס׳ עירובין כ. ד״ה סוכה. ד. אבל ישיבת סוכה ביה״ש אע״פ שהוא מחמת ספק יום שעבר מ״מ צריך לעשות מעשה ולישב, הלכך כיון דאתקצאי לביה״ש אתקצאי לכולי יומא. תוס׳ הרא״ש. ה. נויי סוכה. תוס׳ הרא״ש. ו. הלכך אצטריך טעמא דבזויי מצוה וכו׳ ואי לאו טעמא דאתקצאי. תוס׳ הרא״ש. ז. [ד]נויי סוכה כל שבעה אסירי משום בזויי מצוה. ריטב״א. ח. שעבר כבר זמן הסוכה. ריטב״א. ט. משום דלא חאיל בה מוקצה אלא מטעמא דבזויי מצוה, דלא חאיל מוקצה אלא בטעמא.

שיטה להר״ן. שאין לבזות מצות סוכה ולהסיר הנוי שתלה לתוכה, דליכא מצוה אחרינא בנוי סוכה אלא שאין לבזות הסוכה. תוס׳ הרא״ש. משום שלא יהו מצוות בזויות עליו הוא מקצה אותו למצותו, שאלמלי הי׳ מותר לו לבזות המצוות הי׳ מותר לו להשתמש בהן אף בשעת מצותן, נמצא שלא הוקצה אלא משום כבוד המצוות הוקצה בשעת מצותן, וכיון שהוקצו אם באו לסלקן מן המצוה ולהסתפק מהן, אסור משום מוקצה. רמב״ן לקמן מה. ד״ה וממאי (בפ״ד ואיכא למיקץ). י. מ״חג הסוכות׳, מה חג לה׳ אף עצי סוכה לה׳. רשב״ם. דאסירי כל שבעה. תוס׳ הרא״ש. יא. דהו״א. תוס׳ הרא״ש. יב. וסותר את הסוכה. רשב״ם. יג. בספוק. תוס׳ הרא״ש. יד. אימא דשרי, אלא דמדם ילפינן לכלהו. רשב״ם. טו. אבל שלא להניח על בגד אחר אין לו להסיר אפי׳ לשמואל. מרדכי.